

כל הכלים

פרק שבעה עשר

שבת

קבו

עין משפט

בין קשור כו' - כלומר אפילו קשירה לא נרדף : וסוף שמסוקן - מוכן מחמתו לך : א"ל רבי ירמיה - אומרי פשיט ליה מר לקולא : ליבא פרי - דלא פליגי רבנן אלא אחתיה דרבי אליעזר בעי קשור ותלוי ואפילו קשור, אם ראשו עבר לארץ חביב ליה רבי אליעזר כשומטו

מן הקרקע וכוונתו כי לכתחלה ורבנן אמרי ליה בין תלוי בין עבר פוקקין כי ובלבד שיבא קשור : דאמר רבס בר בר חנה - בתלייה הוא דפליגי ולא בקשירה דמדמי לה לפלגתא דנגר הנגדר והסם לרבי הכל קשור בשני : נגר - יחד שפוקקין בחור שבמפתח וטעמיהו כי אה הולתהנגדר. דמתפרש שקשור בלתי אלא שראשו נגדר לארץ : טעמיהו כי במקדש - דכיון דקשור כי מיוחד ועומד הוא לכך וכבר נכנה בנין זה כמבטור יוס ואין כי אלא גזירת שבות מדבריהם ואין שבות במקדש : ופסוק - שאיט קשור כלל אלא כשהוא שומטו מן החור מניחו ע"ג קרקע הלך כשפוקקו בשבת כונה הוא ואיסורא דאורייתא הוא אף במקדש : פסוק - פסוק נוסף בפסוק - דכיון דמסוקן מחמתו להכי לא כונה הוא : שקשור ותלוי - ראשו העליון אבל ראשו התחתון מגיע לארץ : פסוק - נגר הנגדר - אסור דבעי תרתי : ר"ל פ"א - דאמר גבי פקק החלון תרתי בעינן מפלג דר' יהודה כרבנן אלא רבנן קשירה בעו : כי פלי פנה - דאפי' קשירה לא בעי כרבנן שמעון בן גמליאל דאמר מסוקן בהמונה בעלמא וע"פ שאיט קשור : אמר רבי יהודה גרסינן ולא גרסינן ואמר : שהקטין - כשהקטין כשהקטין כשהקטין

דכל גנות (ע"זכ"ל) דפריך וסמולא למה ליה למיעבד הכי וקאמר זה מטלטל כו' לאו משום דאי הוה אהרן חזן מטלטלין כי אלא כד' אמוח דאי הוה יחא ליה אלא אז נמי היה קשה היכי עבד הכי כיון דמתחלה מתרת לטלטל בחצר הוה כעשיית אהל ערלי' בתחלה והאמר דכפרישית לעיל ומהאי טעמא היה מקפיד רב דס"ל שאין מטלטלין אלא כד' אלא משום דהש"ס דע דכבר שמואל דזה מטלטל עד עיקר המחילה יחא למיפרך למה הארץ לעשות מחילה : בין קשור בין שאיט קשור הוא שמוקן - נראה לר"ם דלאו בתיקון של מעשה אלא במחשבה בעלמא כדמוכח לקמן דאמר כרשב"א ס"ל דאמר מסוקן וע"פ שאיט קשור דהיינו במחשבה ומשמע דלגמרי ס"ל כותיה דגבי ר' יוחנן דוקא הוא דאמר בסמוך סבר לה כותיה כדאלהי ופליגי עליה כדאלהי פריך דלמא מר בין תלוי בין שאיט תלוי והוא שקשור כרבי יהודה דבעי קשירה ועטמא משום טלטול ולא משום בנין דאי משום בנין מאי רחיה מנגר שפריך קשירה לפקק והא דפקק לא שייך בנין אלא תוספת אהל ערלי' ותוספת אהל ערלי' שרו רבנן בלא שום קשירה כדמוכח במי שקאליאווה (סס מדי) : והמונה כאן וכאן אסור - פי' רש"י שכתבועט בשבת כונה הוא ואיסורא דאורייתא איכא ואיטו משמע שיחא כי איסורא דאורייתא כוונתו דכ"ל מילתא אלא תוספת אהל ערלי' דהיא דקנה שהקטין כשהקטין כשהקטין

בין קשור כו' - כלומר אפילו קשירה לא נרדף : וסוף שמסוקן - מוכן מחמתו לך : א"ל רבי ירמיה - אומרי פשיט ליה מר לקולא : ליבא פרי - דלא פליגי רבנן אלא אחתיה דרבי אליעזר בעי קשור ותלוי ואפילו קשור, אם ראשו עבר לארץ חביב ליה רבי אליעזר כשומטו

בין קשור כו' - כלומר אפילו קשירה לא נרדף : וסוף שמסוקן - מוכן מחמתו לך : א"ל רבי ירמיה - אומרי פשיט ליה מר לקולא : ליבא פרי - דלא פליגי רבנן אלא אחתיה דרבי אליעזר בעי קשור ותלוי ואפילו קשור, אם ראשו עבר לארץ חביב ליה רבי אליעזר כשומטו

בין קשור כו' - כלומר אפילו קשירה לא נרדף : וסוף שמסוקן - מוכן מחמתו לך : א"ל רבי ירמיה - אומרי פשיט ליה מר לקולא : ליבא פרי - דלא פליגי רבנן אלא אחתיה דרבי אליעזר בעי קשור ותלוי ואפילו קשור, אם ראשו עבר לארץ חביב ליה רבי אליעזר כשומטו

בין קשור כו' - כלומר אפילו קשירה לא נרדף : וסוף שמסוקן - מוכן מחמתו לך : א"ל רבי ירמיה - אומרי פשיט ליה מר לקולא : ליבא פרי - דלא פליגי רבנן אלא אחתיה דרבי אליעזר בעי קשור ותלוי ואפילו קשור, אם ראשו עבר לארץ חביב ליה רבי אליעזר כשומטו

בין קשור כו' - כלומר אפילו קשירה לא נרדף : וסוף שמסוקן - מוכן מחמתו לך : א"ל רבי ירמיה - אומרי פשיט ליה מר לקולא : ליבא פרי - דלא פליגי רבנן אלא אחתיה דרבי אליעזר בעי קשור ותלוי ואפילו קשור, אם ראשו עבר לארץ חביב ליה רבי אליעזר כשומטו

ע"זכ"ל
ר"ג ר"מ
פ"ק ר"מ
א"ל ר"מ
ת"ל ר"מ
כ"ל ר"מ

רבינו הנאל

עליון מוסף על אהלי ערלי' הוא ושפיר דמי. והכ"ל בין כך ובין כך פוקקין בו. ויביעיא ק"ל סאי בין כך ובין כך אכר רבה בר כהנא בין קשור בין שאיט קשור אותו פק פוקקין בו. והוא שפוקקין בו. כדאמר רבי יוחנן דמי תיקון זה כדאמרין בסוף המסכת תפילין : ת"ד מיני קמצי' והבילי עיני' שהקטין לפרצה שבתה. בוסף קשורין בשבת טעמיהו בשבת ואין צ"ל ביום. א"ל ר' ירמיה וליבא מר בין תלוי בין שאיט תלוי והוא שקשור כלומר כבר נשעה בו מעשה לשום כלי. דאמר רבה ב"ב חנה א"ר יוחנן בתלוקת כאן בפקק החלון כך מחלקתין בנגר הנגדר בקשור ותלוי בלבר. אבל לא לענין סקדש ופרישה. והנאי בסוף עירובין. א"ר הו נגר הנגדר שנועלין בו במקדש אבל לא במדינה. ופסוק ופניחו בקרן זוית. דייקנן מינה פוקקתין ושפסוק ופניחו בכלל שאם הוא קשור שאם אינו יכול לשפסוק ולהניחו בקרן זוית שפיר דמי. ואמרין שאן תנא נגר הנגדר צריך להיות קשור ותלוי ר' אליעזר והא ר' יוחנן סבר כי הכפנים חלוקין על ר' אליעזר סבירא ליה כי' יהודה דאמר בשאיט קשור ולא תלוי ולא בתלוי אבל אם הוא קשור אפי"ן שאיט תלוי שרי. וא"ל ר' אבא לר' ירמיה אנה דאמרי והוא שפוקקין אפי"ן שאיט לא קשור ולא תלוי כי הא סמניתא דתני בקנה שהקטין כשהקטין כשהקטין פותח וטעמיהו כי וסוף רשב"א מתוקן אפי"ן שאיט קשור ואמר משניה דר' יוחנן הלכה כרשב"א דקאי רשב"א כרשב"א. ואקשנן ויני אבא ר' יוחנן הלכה

עירובין ק"י
ג"ל סוחר
במקדש
[תוס' ע"זכ"ל]

הגהות
ה"ב
(ח) תוס' ד"ס
ר' יהודה וכו'
פומה וטעמיהו
מדתני פומה
וקטעו בו
משמע :

גליון
הש"ס
ב"ב אע"ג
לא כמיינה
ש"ס פ"א מ"ד
דללים :